

Nu er det vel saa, at Ordføreren har under anden Behandling i Thinget (Rigsdagstib. 13de Session Folketh. S. 2939—44) erklæret, at der ved den foreslaaede Form af Bevillingen ikke var paatænkt at hindre Finantsministeren i at sælge Obligationerne og betale med contante Penge eller at indskrænke hans ellers tilladte Raadighed over Reservecens Midler, og at Finantsministeren i sit Svar har henholdt sig hertil, men selve Bevillingens Ordlyd og Modsætning til det oprindelige Forslag synes dog saa klar, at den neppe kan ophæves derved. Skjøndt Udvalget forrige Aar kjendte og var opmærksomt paa de saaldne Udtalelser, meente det derfor at burde slutte sig til Statsrevisoratets Fleertal.

Landstthinget har derimod i disse Udtalelser seet en Fortolkning af Bevillingen, som hjemlede Ministeren Ret til den gjorte Brug deraf, og har sluttet sig til Revisoratets Mindretal for ikke at udtale den Misbilligelse, der ligger i den af Fleertallet indstillede Beslutning.

Udvalget har vel ikke opgivet den tidligere, i Thinget tiltraadte, Betragtning af dette Forhold, men tillægger ikke Sagen den Betydning, at det vilde tiltraade Thinget derfor at fatte en afvigende Beslutning fra Landstthinget og saaledes maaskee end yderligere forsinke Afgjørelsen. Det opfordrer derfor Folkethinget til under de nu foreliggende Forhold at opgive sin tidligere Beslutning om dette Punkt.

Langt mindre Grund er der til at fastholde den tidligere Beslutning om det andet Punkt, der angaaer Slutnings-Indstillingen. Folkethinget affattede den saaledes: „Med de ved de enkelte Poster tagne Forbehold frasiger Rigsdagen sig ethvert Krav paa Ansvar . . .“ Landstthinget har borttaget „ethvert“ og fundet det tilstrækkeligt at sætte „ . . .“ frasiger sig Krav paa Ansvar . . .“ Vi finde denne Udtryksmaade ligesaa omfattende, som om der var tilføjet „ethvert“, og have derfor Intet at erindre mod, at dette Ord udgaaer.

Endnu har Landstthingets Udvalg i Modsætning til Folkethingets udtalt sig om sin Opfattelse af Statsrevisoratets Henstilling ved Antegning 11 til § 9, angaaende det Duffelige i, at Forskjellen mellem Beholdningernes Værdi ved Aarets Begyndelse og dets Slutning blev optagen som Factor i Regnskabet (Beretn. S. 109). Vi skulle saa meget mindre indlade os paa nærmere Dmtale af denne Opfattelse, som der ikke derom foreligger noget Indstillingspunkt, men opgive derfor ikke at slutte os til Statsrevisoratets Henstilling.

Vi anbefale altsaa Folkethinget at vedtage de af Landstthinget fattede Beslutninger uden nogen Forandring.

Dreher.

Fallefen.

Høgshro.
Ordfører.

Suel.

Tscherning,
Formand.